

Златко Јурић

ВАТРЕНА ИНДИЈАНКА

Пилећу цигерицу пржећи у црном тигању,
С бијелом пјеном и муњом у устима,
Као кад орао кљуца Прометејеву јетру,
Диву који људима подари божанску ватру,
На ужареној рингли, у колу струјном,
Као на америчкој електричној столици,
Болнијој справи за справљену страву,
Јер брзосмртног фиреровог гаса нема,
О чему на свјетским семинарима мантру учи,
У густом диму загорјелог љубавног ваздуха,
Манита мати моје малољетне, лакокриле дјеце,
Жена за коју бих, како Попа рече, све учинио,
Ископа ратну сјекиру, тупу, и загрми мушки:
Испржићу, ја, у тигању, твоју пјесничку главу!

СЛАНА МРЕЖА

Ко уплива у слану мрежу,
У лигњасте пипке хоботнице;
Ко зарони, вољно или невољно,
У морско влажно пространство;
Ко открије ковчеге гусарског блага,
Без трага, азимута, мапе и компаса –
Тај је нашао лавиринт живота,
Кавез у коме цвркуће слобода.

ПЛЕС НА ПИЈЕСКУ

Савршено топло море као ноте Астора Пјацоле,
Као Либертанго на љубавном пијеску,
Као гротескна мелодија, пуна мјесечине,
Као опијајући заокрет вретенастог тијела,
Као недостижна префињеност тамнопуте плесачице.

Хармонично таласање лебдећих партнера,
Као упијање животно-златних зрака бога Ра,

Као лакокрило левитирање с морем на леђима,
 Као магија ритмичне игре страствених делфина,
 Као музика која спаја љубав звјезданог неба и со мора.

ХИПНОЗЕ МОРСКЕ

Њене немирне очи: хипнозе морске.
 Пјенасти таласи, сиренине сребрне косе.
 Њене лирске руке: ракова клијешта.
 Слане срделе, усне набубреле.

Њене весласте ноге: загрљај октопода.
 Морска звијезда, пупак свемира.
 Њене хриди-груди: угашени свјетионик.
 Скривена плажа, вријежа морског јежа.

ПИНГВИНОВ ЛЕТ

Зар ниси, пепељасте лабуде,
 Завјетовала кљун и бијело перје,
 Пингвинов лет и делфинов плес,
 Слатку водицу и слани ваздух,
 Камено гнијездо и меко рађање?
 Зар ниси, слоновска вјеро,
 Албатровским крилима,
 Заклињала на вјечност!?

УЗАЛУД СЕ ПИТАШ

Узалуд се питаш, јуродиво реторички:
 Како човјек може – тврдокорно цинички,
 На врелом пијеску, мисли осољених,
 На врховима оаза, шумомирисних,
 Поред чистих вода, биљолисних,
 Послије љековитих загрљаја, љубавних,
 Укусних усана, угриза плодноносних –
 Крилима плућним дуван да пуши!?

ПЛЕШЕ КАО ОРКА

Пливајући као да рукама хвата златне рибице,
Попут балетана делфина, искусне морске корњаче,
Као грешни бродоломник надамак свјетионика,
Одлазећи на другу обалу, код лукавог рибара,
Одбацујући сјећање на опијене винске мушице,
Остављајући необрезани чокот младог виноградача,
Њишући једрима док плови преко Велике баре,
Плеше као гладна орка у јату сребрних харинги.